

Egy megesett „gyalázat”!

A történet részesei már réges-régen a temelők lakói, ám ha élének, a módszert ma sem ítélnék el – mármint a hasznosságát.

Akkoron, amikor áttért a magyar oktatási rendszer négyosztályos alapoktatásról a hatosztályos elemire (egyben beépítették az alapoktatás és a középiskolák közé a polgári iskolákat), a rendelkezés kimondta az elemi iskolai képzésben való kötelezőséget. A végrehajtást szigorúan ellenőrizték!

Egy bizonyos település elemi iskolájának igazgatója az osztályfőnöknek az indulási napon kiadta az ukázt, valahánynak legelső teendője az, hogy megállapítsák, kik hiányoznak a tanítás első órájában? Ugyanis fölkészültek rá, előre fölmérték a települést. Az igazgató az eléje letett listát a pedellus kezébe adta azzal, hogy ballagon el vele a csendőrörsre és adja át azt a parancsnoknak, akivel a dolgot már előre letárgyalta. A parancsnok kiadta az utasítást két pihenőben lévő beosztottjának, miszerint a listán lévő gyerekek egy órán belül az iskolában legyenek. A kéttagú járőr tette a dolgát. Útközben nyestek kezébe illő suhogót, melyekkel az érintett apukákat, anyukákat megtáncoltatták, eljáratták velük a rókatáncot. Ha le nem írom, akkor is rájöhet bárki, hogy BIZONYOS település BIZONYOS etnikumáról van szó, mondjuk ki (akkor még) cigányokról. Volt hát „jáj, járt, csendér úr!” És egy apróság nem jutott senkinek sem eszébe,

hogy önvédelmi baltát ragadjon, vagy értesítse a korabeli jogvédőt, a vajdát.

Másnapról beállt a kívánt REND. Az idős, nyugdíjas igazgató mesélte mindezt, meg azt is, hogy vekkel híján a cigány gyerekek már egy órával is előtte ott bandáztak az iskolánál, mert nemhogy hiányozni, de még elkészni sem mertek, nehogy a két csendőr még egyszer ellátogasson ez ügyben a cigánysorra! Persze nagy volt a torony meg az üresgyomrúság. Mindezen ügyre igyekezett a BIZONYOS település segíteni, hogy (a pap, a tanítók stb...) gyűjtéseket rendeztek a cipő-ruha dolgában, és fölkérték a szülőket, hogy nagyobb darab zsíros kenyeret adjanak a csemetéiknek tízórára. A Trianon utáni állapotában ugyanis nem volt abban a helyzetben az ország, hogy ingyenélőket tartson el. Klébelsberg Kunó kultuszminiszternek éppen elég gondja volt a magyar iskolarendszer kiépítésével, ingyenpénzre nemigen futotta.

A két csendőrnek köszönhetően ma elmondható, hogy a BIZONYOS település valamennyi romává fejlődött cigánya tud írni, olvasni, természetes, hogy iskolába jár. Sőt! Tehetségéhez mértén szakmát tanul, gimnáziumba, egyetemre jár. A két csendőr keze nyomán ma már a BIZONYOS településnek diplomás romái vannak, és a sokat emlegetett deviancia sem kirívóbb köztük, mint az egyéb etnikumok esetében.

Miskolci Ferenc, Nagymaros